

14 Αυγούστου 2025

Ιερομόναχος Χαρίτων Βιγλιώτης (1836 - 14 Αυγούστου 1906)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Παπα-Χαρίτων ο Πνευματικός, ο σοφός
σπηλαιώτης διδάσκαλος

Γεννήθηκε στην περιοχή των Τρικάλων Θεσσαλίας το 1836, από πατέρα ιερέα, από τον οποίο εμπνεύσθηκε τη μεγάλη του αγάπη στη θεία λατρεία. Για θρανίο του είχε το αναλόγιο των εκκλησιών, για αναγνωστικό του το Μέγα Ωρολόγιον, για μουσικό όργανο το Ψαλτήρι, για τραγούδια τους βυζαντινούς ύμνους, για πρότυπα τους αγίους μας. Παιδί εισήλθε στο πέτρινο δάσος των Μετεώρων. Φόρεσε με χαρά ψυχής μεγάλη το ράσο του δόκιμου. Νωρίς βυθίσθηκε στα καθάρια νερά των πλούσιων μοναστηριακών βιβλιοθηκών, λαμβάνοντας παραδείγματα και σοφά διδάγματα. Αντέγραφε αξεκούραστα λόγους χάριτος.

Μία δωδεκαετία που παρέμεινε στο θεοβάδιστο όρος Σινά του πρόσφερε πολλά αγαθά στη φιλόθεη, φιλόσια και φιλήρημη ψυχή του. Από εκεί πέταξε για την έρημο του Περιβολιού της Παναγίας το 1870. Τον φιλοξενούν τα σπήλαια των οσίων Νείλου του Μυροβλύτου, Πέτρου του Αθωνίτου και Αθανασίου του Αθωνίτου, η έρημος του Αγίου Βασιλείου, η Κερασιά, το Καρμήλιο, η μονή Κωνσταμονίτου. Αποκτά φιλόθεη τριμελή συνοδεία. Γράφει, αντιγράφει, υμνογραφεί:

«Την αγρυπνίαν αγάπα, νηστείαν, δάκρυα,

ευχάς και ψαλμωδίας και Γραφών την μελέτην,

γενοῦ ταπεινόφρων και γαληνός,
και τον τύπον απόρριπτε,
μή σε νικήση ο φθόνος και των παθών,
ακρασία η ψυχόλεθρος».

Το πετραχήλι του παπα-Χαρίτωνα συχνά θαυματουργούσε. Ένα περιβόητο ληστή τον οδήγησε σε άκρα μετάνοια και τον έκανε μοναχό Νικήτα με οσιακό τέλος. Η ζωή του στα σπήλαια ήταν συνεχής νηστεία, αγρυπνία και προσευχή και γι' αυτό έλαβε ουράνια χαρίσματα. Υπέμενε αγόγγυστα ασθένειες, πειρασμούς και πολλές δαιμονικές επιθέσεις. Οι ασθένειες, έλεγε, καθαρίζουν τα πάθη της ψυχής. Είχε χάρισμα διδασκαλίας. Τους υποτακτικούς του βοηθούσε και μετά τη μακαρία κοίμησή του, εκεί στο υπέροχο σπήλαιο του οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου, στην εράσμια Βίγλα του Αγίου Όρους. Στους επισκέπτες του με καλωσύνη άρχιζε την ομιλία του: «Τω καιρώ εκείνω ήρξατο ο Ιησούς ποιείν τε και διδάσκειν». Απέφευγε την αργολογία ως πρόξενο πολλών κακών.

Το σπήλαιο του Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου (φωτ. π. 1905)

Image not found or type unknown

Το σπήλαιο του Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου (φωτ. π. 1905)

Ο ταπεινός ιερομόναχος και ελάχιστος Πνευματικός Χαρίτων, όπως υπέγραφε, στις 30.5.1902 το ταξίδιον διά τους ουρανοί, κατέληγε με το ιατήριον της ψυχής: «Πορεύθητι και λάβε την ρίζαν της πνευματικής πτωχείας και της υπομονής τα φύλλα, και του χρυσοβαλάνου την ταπείνωσιν και των νοσούντων την ευχήν, και τρίψας αυτά εν ιγδίω (γουδί) της υπακοής, είλισσον άπαντα μετά κοσκίνου των καθαρών λογισμών και βάλε αυτά εις καθάραν χύτραν του εαυτού σου. Επίθες και το ύδωρ της αγάπης και υποκάτω της χύτρας άναψον την φλόγα του θείου πόθου. Και όταν βράσης ικανώς, κένωσον αυτά μετά πνευματικής διακρίσεως και μετάλαβε αυτών διά κοχλιαρίου κατανύξεως, και μη στραφής εις τα οπίσω τας ημέρας της ζωής σου. Αύτη εστιν η πόα (το χόρτο), η λύουσα αμαρτημάτων πληθύν».

Ιερά Μονή Γρηγορίου (φωτ. 1928). Κοινοβιάρχης Συμεών Γρηγοριάτης, φίλεργος, φιλόπονος

Image not found or type unknown

Ιερά Μονή Γρηγορίου (φωτ. 1928). Κοινοβιάρχης Συμεών Γρηγοριάτης, φίλεργος, φιλόπονος και φιλάδελφος.

Ανεπαύθη εν Κυρίω στα χέρια του υποτακτικού του Αθανασίου στις 14.8.1906 στο σπήλαιο του οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου, όπου ετάφη. Ο άλλος υποτακτικός του Χαρίτων γράφει περί αυτού: «Το έτος 1906, Αυγούστου 14, ο μακάριος ούτος πνευματικός παπα-Χαρίτων Παπαγεωργόπουλος ανεπαύθη εν Κυρίω άγων το εβδομηκοστόν έτος της ηλικίας του. Ήτο σεβαστός εις την θεωρίαν και λίαν πεπαιδευμένος και έμπειρος της Θείας Γραφής. Το γένειόν του ήτο κατάλευκον και μακρύ έως την οσφύν του και ενάρετος πολύ. Η δε πατρίς του ήτο το χωρίον Μεγάλον Μέρτσιον, από τα Τρίκαλα της Θεσσαλίας. Ο θάνατος αυτού ελύπησεν πάντας τους Μοναχούς Αγιορείτας, διότι είχαν αυτόν πνευματικόν τους πατέρα».

Πηγές - Βιβλιογραφία:

Ιωαννικίου Κοτσώνη ίερομ.. Ανθοδέσμη από το Περιβόλι της Παναγίας, Κουφάλια Θεσσαλονίκης 1992, σσ. 13-55. Παταπίου Αγιορείτου μοναχού, Χαρίτων ο Πνευματικός (1836-1906). Βίος και έργα, Θεσσαλονίκη 2003.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Α΄ - 1901-1955, § Ιερομόναχος Χαρίτων Βιγλιώτης (1836-1906), Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.